

vilde være rettest at udsætte Meddelelsen, indtil et Beviis som det ovenmeldte var tilveiebragt, dog kommet til det Resultat, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at indstille en saadan Udsættelse.

Sluttelig skulde Udvalget tillade sig at indstille til det høitærede Thing, at de 4 under det andet Lovudkast anførte Ansøgere bleve opførte tilligemed de andre Ansøgere paa det første Lovudkast, saaledes at der kun behøvede at udgaae een Lov.

J. E. Boisen, J. A. Ostermann.
Formand og Dedsfører.

W. Ussing.

XXI.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Statskovenes Bestyrelse.

Afgiven af Landstingets Udvalg.

Undertegnede Udvalg, til hvilket det ærede Landsting har overdraget det Hverv, at afgive Betænkning over det Thinget forelagte Udkast til Lov om Statskovenes Bestyrelse, maa erkjende, at denne Bestyrelse i flere Henseender lader Adskilligt tilbage at ønske, og at den derfor kan behøve nogle Reforme. Men saadanne bør efter Udvalgets Formening kun finde Sted, hvor der virkelig findes Brøst. Disse ere imidlertid, saavidt vi skjønne, ikke tilstede i det Omfang, at man bør foretage en saa glennemgribende Omorganisation af den hidtilværende Bestyrelse, som den, Udkastet gaaer ud paa. Ikke destomindre erkjende vi villigt, at flere af Udkastets Bestemmelser ville kunne medføre en heldbringende Virkning, og maae vi blandt disse fremhæve, at der for Eftertiden paa en hensigtsmæssig Maade vil blive lagt en Forstplan for Skovenes fremtidige Benyttelse, hvorefter de ville kunne give et saa stort Udbytte som muligt, uden at man tilfidsætter

det Hensyn, som Skovenes sande Lary fordrer, og som vore Efterkommere ere berettigede til at vente af os i denne Henseende, dernæst,

at et rigtigt Princip med Hensyn til Regnskabsvæsenet indføres, idet Pengeregnskabet saa vidt muligt overdrages til færegne Embedsmænd; thi, skøndt vi ere aldeles overbeviste om de nuværende Skovrideres Rebelighed og Nøiagtighed i Regnskabsførelsen, kan det dog ikke nægtes, at hiin Adskillelse maa antages at give en paalideligere Control med de paagældende Pengesummers Anvendelse, samt endelig, at den Deel af Bestyrelsen, paa hvis Iver og Dygtighed den hele Skovbehandling fornemmeligt beroer, og som hidtil har været for knapt lønnet, dog ville erholde nogen Forbedring i deres Kaar, saa at de med Kraft og Interesse kunne virke udelukkende for deres Kald.

Efter de i Almindelighed vedtagne Grundsætninger, hvis Rigtighed Udvalget et kan Andet end fuldkommen erkjende, bør Statskovenes Bestyrelse betroes til et inspicerende, et forvaltende og et bevogtende Personale, saaledes, at disse Functioner ere skarpt adskilte og ikke blandes med hinanden. Og holder man sig overbevist om, at, naar dette Princip paa en rigtig og consequent Maade gennemføres, saa at bemeldte 3de Functioner, hvoraf de tvende førstnævnte bør betroes videnskabeligt dannede Mænd, kunne virke paa en samdragtig Maade, Staten da derved vil opnaae den størst mulige Garantie for, at dens Skove paa en hensigtsvarende og heldbringende Maade ville kunne blive bestyrede. Vi skulle derfor, fornemmeligt holdende fast ved dette Princip, gaae over til at omhandle de Mangler, som vi troe at finde i det Lovudkast, som nu foreligger til Behandling, og at fremsætte vor Formening om, hvorledes de paa den simpleste Maade kunne rettes.

I denne Henseende skal først Majoriteten i Udvalget (Nyholm, Rirck, Thalbiger og Mortensen) yttre sig, idet medundertegnede Ussgaard til Slutningen skal tilføie sine Yttringer i Sagen.

Efter §. 1 skulle Statskovenene fordeles i 4 Overtorsterdistricter, istedetfor at der nu kun er 3, hvortil Overtorsterforretningerne for Frederiksværks, Petersgaards, de 2 Falsterse